

Trim - uspešna kombinacija

Šiškarji se lahko pohvalimo z izredno lepim objektom za vsesplošno rekreacijo, TRIM stezo na Rožniku v neposredni bližini Skakalnega centra Mostec, ki ima dokaj ugoden položaj v primerjavi z drugimi TRIM stezami v bližnji in daljnji okolici. Vendar pa sam objekt ne privablja pričakovanega števila ljudi, torej vseh tistih, katerim je objekt namenjen. Kje so vzroki? Neinformiranost, nepoznavanje lokacije TRIM steze, ali pa so vzroki v ljudeh samih, ker se ne zavedajo pomembnosti in koristnosti TRIM naprav pri razvijanju moralnih in osebnostnih vrednot posameznika, da ne govorimo o še bolj oprijemljivih stvareh, kot so zdravje in počutje?

Praksa kaže, da so organizirane oblike (sindikalne športne igre, izleti...) še vedno tiste, ki pozneje vzpodbudijo tudi k individualni, če hočemo, neorganizirani aktivnosti. Vseh ljudi pa ne moremo in ne bomo mogli konsekvantno voditi organizirano, ker jasno še dolgo ne bomo imeli možnosti za to, kakor tega nimajo niti druge v bogatejših državah. Lahko pa, in to velja še posebej omeniti, z občasnimi organiziranimi oblikami posredno vplivamo na to, da se bodo ljudje sami ukvarjali z rekreativno dejavnostjo. Pri tem lahko ljudje uporabljamo največji rekreativni objekt — NARAVO; strokovni kader — organizatorja in vodnika rekreacije pa naj bi jim pomenili razni tekmovalni kartoni, programi aktivnosti, navodila za rekreacijo in tako dalje.

Torej naj bi bila »kombinacija med organizirano in neorganizirano rekreacijo odgovor na vprašanje, kako in kje organizirati šport za vsakogar. To kombinacijo pa predstavlja TRIM, oziroma tekmovalne za TRIM značko.

Vsi tisti, ki so se že poskusili v tem individualnem tekmovalstvu, vedo, da ta oblika rekreacije ni prezahtevna, še posebej, ker si obremenitve tempira vsak posameznik glede na sposobnosti in možnosti.

Dejstvo je, da se je tekmovalstvo za športno značko izredno hitro razširilo in postalo množično. Žal pa je še veliko preveč tistih, ki ta način rekreiranja poznajo samo iz dnevnih občil ali pa prek drugih sredstev komunikacije.

Verjetno bi bilo potrebno TRIM na Rožniku (in seveda ne samo na Rožniku) veliko bolj popularizirati, da bi resnično služil namenu, zaradi katerega je bil pripravljen. K temu pa lahko veliko pripomorejo vse delovne organizacije, ki bodo imele od tega le koristi, kajti zdrav in zadovoljen človek je tudi uspešnejši proizvajalec, vse to pa je v osnovi sistema našega socialističnega delavskega samoupravljanja.

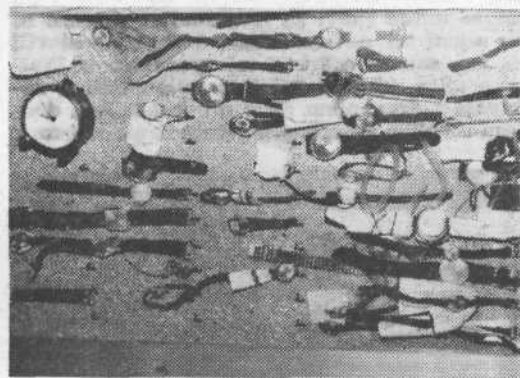
Nobena skrivnost ni, da vsak dan ugotavljamo, kako mehanizacija in avtomatizacija dela in sodoben način življenja na-

sploh, zlasti v mestih, zdravju niso kdovekako v korist. Lahko bi celo rekli, da ta sodoben način življenja v mestih človeku bolj škoduje, kot pa koristi. Že kar pretirana vezanost na avtomobil, sedenje v službi in doma ob televizorju, negativno vpliva na ohranjanje telesnih zmogljivosti in optimalno vzdrževanje fizioloških funkcij človekovega organizma.

Ko bomo spoznali ta in podobna dejstva, ki marsikomu resda niso tuja, potem lahko pričakujemo, da bodo TRIM steze in drugi objekti za splošno rekreacijo bolj izrabljeni. Končno pa bo treba spoznati, da pravilno organizirane aktivnosti v naravi rešujejo poleg telesnovzgojnih in zdravstvenih nalog tudi naloge intelektualne, estetske, moralne, politične in obrambne vzgoje. Različne aktivnosti v naravi v organizirani in neformirani skupini lahko bolje kot katerakoli druga oblika telesno vzgojne dejavnosti vplivajo na človeka kompleksno na njegovo celotno osebnost.

Andrej Logar

MAO 29 RS malo 29 HC

Če se še kdo čudi, zakaj je toliko sestankov nesklepčnih in zakaj je toliko zamudnikov, ki vedno prisopihajo šele tik pred točko »razno«, naj si ogleda tole vitrino. Kako zavruga naj bo poslušalstvo točno, ko pa izgubi vsako leto toliko ur, da bodo vitrine v avli naše skupščine kmalu pretesne...

pohištvo
za dom in opremo

TAPO
celovška 317
telefon 53 685

TUDI V ŠMARTNEM
PRIDNO DELAJO

23. in 24. marca je pripravila taborniška četa Prvi strel, ki ima svoj center v Šmartnem in je vključena v odred Rožnik, velik propagandni tabor. Na travniku za šolo je bilo oba dneva zelo živahno. Sotori v obliki polkroga, velik jambor z jugoslovansko zastavo, razstava taborniških fotografij in izdelkov ter veliko obiskovalcev so bile značilnosti tega dobro organiziranega in uspešnega tabora.

Med gosti so bili tudi kadeti iz Tacna, ki so organizirani v taborniški četi Staneta Rozmana.

*iz dnevnika
malega
Šiškar-ja*

TOREK

Dandanes imam pa veliko časa in vam lahko v miru pišem, ker tako in tako ne smem na dvorišče, čeprav mi Jožko že ves čas meče kamenje v okno. Ravno sedaj se je šipa kar zatresla, ko pa ta gumpec misli, da ga ne slišim. Seveda ga slišim, najraje bi mu začel kamne nazaj metati, toda danes nas ni doma in pika, tako je rekla naša mama. Tudi ata godrnja, ker ne sme v gostilno in mu ne ostane čisto nič drugega kot da bulji v strop in premišljuje o moški enakopravnosti. Torej ta naša karantena se godi zaradi inkasantov, ki so se napovedali ravno na ta nesrečni dan ali po domače v trenutku, ko smo čisto švorce. To se v naši družini čisto dogaja, namreč da smo švorce in takrat nam priskoči na pomoč sklad za pokojninsko zavarovanje preko penzije naše ljube stare mame, ker pa je ta oni dan odšla na Dolenjsko k teti Gizeli, je ta varianta dosledno odpadla. Dandanes sta kljukala na naša vrata že dva inkasanta, eden za elektriko in drugi za ne vem kaj pa sta oba kljukala zaman, kajti mi se ne damo. Potem je sosedov Jožko, ki mu do nadaljnjega grozi resna nevarnost od mojih pesti, električarju bleknil, da smo doma in da naj kar malo glasneje potrka, ker verjetno spimo ter ga je ta duša inkasantska verno ubogala. Potem je ata celo kihnil in rekel, da je to že od sile, nakar so inkasantje dobili novo porcijo upanja in so kljukali in trkali še bolj pridno. Inkasantje so sploh čudna zadeva, kadar se prikažejo, je naša mama vedno nasajena in se mi včasih sploh zazdi, da bi brez njih bolje živeli...

SREDA

Vrnili se je naša stara mama in nas odrešila blokade s svojo penzijo. Življenje se je danes že skoraj čisto normaliziralo in je tudi ata že takoj po kosilu odvihral v gostilno, da nadoknadi zamujeno. Jaz sem pa sosedovemu Jožkotu pokazal, kdo je glavni in je najprej hotel steči k mami in me zatožiti, potem je pa raje požrl tisto buško ali dve in predlagal, da se greva spet malo zabavat. In sva šla do tiste lepe trate med Šišensko in Celovško ter se postavila ob blatno stezico, če se bo kaj zgodilo. Tu se vedno kaj zgodi, to veva iz naših bogatih življenjskih izkušenj in tudi tokrat se je. Pripeljal je avtobus in ker je tamkaj pri postaji prehod čez cesto prepovedan, so jo izstopivši potniki ubrali prav tam čez, čemur se človek kajpak ne čudi, saj je semafor oddaljen deset ali pa še več metrov. Z Jožkotom sva skoraj popenila od smeha, ko sva gledala, kako se te gospe in gospodje lovijo po blatu, čofotajo in kolnejo ali pa si mislijo svoje. Je sicer res, da je ob zelenici čisto zaresen asfaltni pločnik, toda bi se človek zamudil vsaj deset, če ne že dvajset sekund, ko bi kolobaril naokrog po pločniku in ta varianta dosledno odpade. Jožko je rekel, da je bil zadnjič pri svoji teti v neki zarukani vasi in so se vaščani stepili z občinskimi možmi, ker jim niso hoteli na lepe oči asfaltirati ceste in sva midva oba menila, da so taisti vaščani čisto zmedeni. Čemu neki jim bo asfalt, ko bodo potem pa po blatu raje hodili. Tega pa že tako imajo, kajne? Pamet v roke in čimveč blata vam želi

Srečko